

SKIOLD AVISEN

Drammen, august 1947 — 7. årg., nr. 2

Utkommer 4 ganger årlig

Badstua er under tak.

— Har størsteparten av klubbens medlemmer ikke greie på hvilket herlig sted Skjold har på Konnerud, sier formannen i hyttekomitéen, Johs. Sørensen, under en samtale forleden.

— Nå hvordan det?

— En skulle tro det når en ser hvor få det er som møter fram på søndagene.

— Jaså, du er skuffet over frammettet?

— Ja, det er jeg, fortsetter Sørensen. Og særlig hadde jeg ventet flere aktive. Det er jo de som får mest nytte av badstua, så jeg vil henstille til laglederne å gå i spissen og få sine gutter oppover. Men det haster, legger han til.

— Hvor langt er dere kommet deroppe da?

— Grunnarbeidet ble jo som kjent fullført i fjor sommer, og nå etter ferien har vi fått trematerialer og reiseverket er på det nærmeste ferdig.

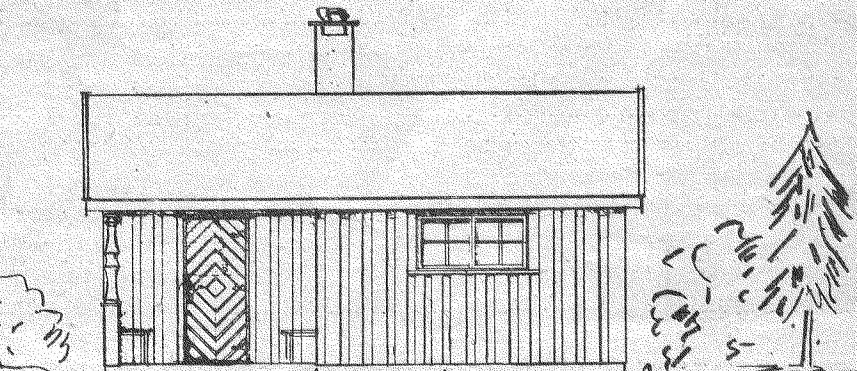
— Badstua er altså under tak?

— Ja, jeg kan vel si det. Og alt arbeide har bare noen få mann klart helt alene.

— Badstua blir kanskje av størrelse som før oppgitt?

— Ja, den blir $5\frac{1}{2} \times 7$ meter, inndelt i 4 rom.

— Har du håp om å få den ferdig før vinteren setter inn?

Badstua ved Skjoldhytta

— Det er vanskelig å si. Det får medlemmene avgjøre. De må da i tilfelle møte mer mannsterke fram enn tidligere.

— Det blir vel ingen billig affære dette med badstua?

— Nei, det var sant san. Økonomien er en viktig ting, og nå er jo materialene så veldig dyre.

— Og lønninger til arbeidshjelp er heller ikke billig?

— Hittil har all hjelpe vært helt gratis, og jeg håper, som før sagt, at medlemmene tar et tak hver så vi også for framtidens slipper omkostninger til det.

— Noen penger har dere vel?

— Ja, det er gått liste blant medlemmene, så det er kommet inn 2600 kroner, men vi trenger og tar gjerne mot mer, sier Sørensen til slutt.

Skulle det altså være noen av medlemmene som ønsker å gi litt til bad-

stua, kan de bare levere eller sende det til komitéens kasserer, Aage Olsen eller til

Aps.

Ikke en øre

koster Skjold-Avisen deg. Du får den fritt tilsendt og det er sjeldent en får noe uten å betale for det. Nå må du ikke bli redd å tro at vi er ute og går med tiggerstaven. Det er ikke det vi sikter til. Nei, saken er den at vi vil du skal lese alle avisens annonser og handle det du trenger i de forretninger som averterer i Skjold-Avisen. Du gjør deg selv og din klubb en tjjeneste ved å bruke det annonsørene har å by deg. På den måten støtter du bladets økonomi og du har det igjen ved å få avisens gratis. Altså: **Kjøp hos de som averterer i Skjold-Avisen!**

KLUBBKAMERAT!

*Vel møtt på SKIOLD-HYTTA!
Ta et lite tak du også --*

Det er kanskje alminnelig for de fleste mennesker, at ros og kjyt, muntlig eller gjennom presse, liker man svært gjerne å få? Hvor mye av det som sies er smiger, har man vanskelig for å vurdere, men lovord suges inn, enten de er helt berettiget eller ikke. Sålenge man anerkjenner, da er alt såre godt.

— Hender det derimot, at noen i sannhetens interesse, eller fordi man skulle være så freidig å mislike uberettiget anerkjennelse i enkelte ting, skulle komme til å sette fingeren på slikt, da er det som å stikke fingeren i et hvepsebol. Den mann som er rakrygget nok til usminket å gi tilkjenne de faktiske forhold, blir lett utsatt for misforståelse. A påtale slikt, er svært mange personer ikke store nok til å kunne tolerere, mens derimot smigrerne står høyt i kurs. Hvis ledere og andre personer som skulle like å se sitt navn på trykk og bli omtalt, også på en verdig måte forsto å ta en påtale, ville disse personer vokse i storhet. Som kjent eksisterer også den sistnevnte art, men den er dessverre i sørgetlig mindretall. For ikke «å risikere å bli hengt», er det best å tilføye at disse betraktninger ikke angår noen spesiell person, hverken her i klubben eller utenom, men rett generelt er situasjonen så'n. Skulle det imidlertid være noen som leser dette, så utled moralen av ovenstående, den kan være god å huske.

P. Th. Thorkildsen
Gullsmed

Tollbugt. 6. Telefon 2423.

Det hendte *i dag* og *i går*

De store ord som på forhånd var gått om våre svenske gjester, Atvidaberg Fotballförening, viste seg ikke å være det spor overdrevet. Laget vartet opp med et lekende kombinasjonsspill, med korrekte passninger og effektive trekanter, og hver enkelt spiller hadde stor teknisk ferdighet og var raske på ballen.

De åpnet så sterkt og overbevisende at våre gutter mistet pusten og fikk ikke til noe under hele kampen. Svenskene scoret med passende mellomrom 7 ganger. De hadde sine beste folk i i. h. Leo, som ble publikums erklærte yndling, og venstre back, Blomqvist, som til og med noterte seg for et flott mål.

Svenskene var også en liten tur oppe på Skioeldhytta, hvor de spiste frokost, badet i «Stegla» og hygget seg. De kunne ikke nok få fullrost selve hytta og omgivelserne.

Ved middagen etter kampen sat jeg sammen med backen Blomqvist. Han fortalte bl. a. at de hvert år har en revy som noen av foreningens medlemmer skriver og spiller. Før vi gikk fra hverandre om kvelden sang hele laget åpningsvisen til den siste revyen. Både tekst og melodi var morsom og god!

En ting til la jeg også merke til. De var 17 i alt med ledere og spillere, og bare tre røkte, og det med måte. Og ingen nød alkohol — ikke engang pils til maten. Slik skal det være!

Formannen viste meg i går et brev han hadde fått fra Atvidaberg. Det var en hyggelig hilsen med takk for oppholdet, og alle som hadde vært med på turen, hadde personlig undertegnet brevet.

Vern skogen mot brann.
Husk:
Brent skog varmer ingen

Det begynte lovende for vårt A-lag i seriekampene. De 3 første kampene endte med seier og mål-average 14—2. Vi ledet dermed stort, og så med optimisme på de kommende oppgjør. Men hva vi ble skuffet. Laget fikk det enda nederlag etter det annet til i dag 4 i alt, 8 verdifulle poeng var tapt og sjansen til å spille seg opp 1. div. minket betraktelig.

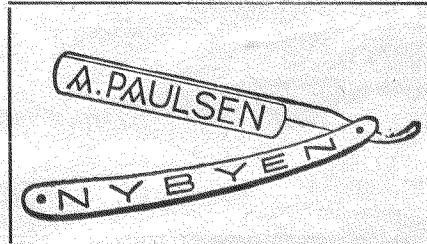
Det har vært mye diskusjon etter disse kamper, ikke så megle blant spillerne som blant «forstå-seg-påere». Men en ting er sikkert: Det hjelper så lite, det skader mer enn det gagner klubben. Hvorfor kan ikke heller medlemmene møte fram og oppmuntre spillerne, istedenfor å slenge fra seg fantord og vonde glas?

Oppmann Reidar Borge og hans medhjelgere Harald Eriksen og Jørgen Johansen har det ikke lett om dagen. Det har vært mange ødelagte spillere, og gode reserver er det ikke for mange av. Men at utvalget gjør så godt de karer hevet over tvil.

B-laget har hatt flere pene seire i sommer, og greide også å vinne sølv i turnering i Sande. I kretsserien har det derimot ikke gått særlig bra, da de har mistet flere poeng, og sjansen til mesterskap er dermed borte.

Old boys-gutta har spilt 4 kamper i sin serie og oppnådde 5 poeng og en hederlig annenplass. Tapet fikk de mot Mjøndalen men vant over Drafn og Vålerenga og spilte uavgjort mot Fredensborg. Energi og vilje har det ikke manglet der i gården.

Aps.

SVERRE JANSEN, oppmann i fotballkretsen, traff vi på forleden. Vi spurte hvordan han likte jobben. — Det er O. K., sa Sverre. Mye å gjøre er det jo, men ganske interessant likevel. Men nå ebber jo sesongen ut.

KALMO har nesten hver uke i hele sommer kjørt fotballgutta til Konnerud, hvor treningen er foregått fra hytta. Det har vært bra frammøte til disse turene, men så har også gutta det fint deroppe.

NTERESSEN for junior-kretslaget var stor. Arne Sjøgren spilte høyere back i uttagningskampen på bylaget. Rolf Andersen og Reidar Larsen var reserver. Skjold fikk ingen på laget, men Reidar ble keeperreserve.

LAFF JOHANSEN har som kjent vært en tripp over «dammen». På et møte i representantskapet kåserte han om livet «over there». Jeg tror ikke han er uvillig til å holde det omigjen på et medlemsmøte.

EIF Storksen, Oddmund og Alfred Lagesen har under sin sykdom fått tilsendt en bok med hilser fra klubben. De ønsker alle tre å sende sin takk gjennom avisa og ber oss hilse Skjoldguttene.

DET er vanskelig å framheve noen i en komité, men vi trår nok ingen på tærne når vi nevner Alf Jansen og Aage Olsen i basarkomiteen, og takker dem for godt utført arbeid og overskudd!

Avisen vår

har latt vente på seg denne gang. Og det har sine grunner. Det har vært ferie og det ene med det andre. Men den største grunn er at vi har manglet stoff. Vi har ikke blitt rendt dørene ned av medlemmer som har kommet med inserater. Og vi er her nødt til å gjenta det vi tidligere har sagt: Skjold-avisen er for medlemmer av medlemmer! Avisen bør ikke fylles med referater fra så å si alle mulige kamper — til det har vi jo dagspressen — men være et slags kartotek for klubben.

Meningen er også den at den skal være et talerør medlemmene seg imellom og gi gode råd etc., etc.

Hvor ofte har vi ikke sittet borte på Marienlyst og hørt diskusjoner om både det ene og andre. Mye av det ville kanskje ikke passe i avisens, men til gjengjeld er det også mye som blir sagt som ville gjøre mere nytte i avisens enn på en tribune.

Du er kanskje av de som synes det er vanskelig å få skrevet ned det du mener? Vel. Da kan du bare ringe 5072 og avtale tid, så kan vi sette det ned på papiret sammen.

Hvis noen skulle være i besittelse av fotos der kunne tenkes å være av interesse for avisens, er vi takknemlig for å få låne det.

Summa summarum:

Har du noe å beklage deg over, så la avisas fortelle det for deg! Det er godt å få luft!

Spar heller ikke på blomstene, om du synes det er noen som har fortjent det — selv om de fremdeles er i live!

Red.

*

NESTE NUMMER

kommer omkring 1. novbr. Bl. a. innhold kan nevnes rapporter fra fotballutvalget, omkring generalforsamlingen samt endel stoff som vi venter medlemmene skal sende oss.

ARTHUR HANSEN, en av klubbens eldste medlemmer, var innom i går. Jeg har lovet deg stoff, sa han, og vær sikker, det kommer, men jeg som så mange andre har hatt liten tid i sommer. Kanskje neste nr.?

VI går med kjempeskritt mot høsten igjen. Bandyoppmann Carl Carlsen har, når dette skrives, allerede hatt møte med sine «køllesvingere». Det skader ikke å møte godt forberedt, mener han, og det er vi enig i.

NNTEKTENE er ikke noe å skryte av, sier kasserer Johnny O. Ulleberg. Det jeg setter min lit til er kontingensten. La oss alle som én gå inn for å ha den i orden. Har du ikke betalt for 1947, er det på tide!

SER du en lang, svær kar som har liten tid i byen, da er det vår forretningsfører Per Wøllo. Han har fått i oppdrag å tegne annonser til julenummeret. Det gjelder å være tidlig ute. Jag ham ikke når han kommer!

EINAR OWE JOHANSEN, vår sekretær, ivrig hornblåser m. m., dompet jeg borti forrige uke. Hvordan blir det med Skjold-orkestret, frittet jeg. Häper vi får et istand i høst, sa han. Häper det ikke blåser vekk!

NAR du skal gjøre innkjøp, husk da på at dette fortrinsvis bør gjøres hos de som averterer i Skjold-Avisen. Gjennom en konsekvens handlemåte på dette felt, støtter du avisens økonomi!

Oivind Juul Hansen

ENTREPENØR

TØMMERMESTER

Telefon 5125
" 4374

ALF ORNUM

BOK- OG PAPIRHANDEL

Tlf. 8438. Drammen. N. Storgt. 17

Skjold-gutter!

Til god sport kreves godt utstyr. Kjøp sportsutstyr i

Stoa's Sportsforretning

KONNERUDGATEN

Ungdomslederens oppgaver.

Hovedforeningen har alltid et stort ansvar.

For å nå så langt som mulig med barne- og ungdomsgruppene, må arbeidet fra første stund drives planmessig og systematisk. Først og fremst gjelder det at de som skal stelle med arbeidet, er skikket til det. Arbeidet fordrer menn og kvinner med de rette evner, de nødvendige kunnskaper, og framfor alt at de er levende interessert i oppgaven. Hittil har det nok ved flere høve i klubbene bare vært om å velge en eller annen til leder for ungdomsavdelingen, uten at en har tatt det rette mål av personen. Ingen har kanskje med alvor tenkt over om den valgte har den nødvendige, vedholdende interesse eller om vedkommende har tid nok å avse. Det siste er temmelig påkrevd. Tid må en ha.

Det stiller store kray til den virkelige lederen. En leder må kunne inspirere, stimulere og disciplinere ungdommen. Han eller hun må ha evnen til å leve for de unge, forstå dem, kjenne dem og kunne dele deres gleder og sorger. Det finnes en del som fra naturen side er utrustet med spesielle anlegg for dette, andre kan bli dyktige gjennom øving og utdanning. Her må en gi et råd til lag som har sin økonomi i orden. En må ikke spare når det gjelder å skaffe ungdomslederne de beste muligheter. Penger og tid som er gått med til dette, vil svare seg, det vil gi mange fold igjen.

Hovedforeningen har alltid et stort ansvar overfor ungdomsav-

delingen. Den må gis de riktige vekstmuligheter. Dog må alt skje på en sunn og fornuftig måte. De unge må i økonomiske saker lære å sette pris på en fornuftig sparsomhet, så de ikke blir bortskjemt og stiller krav som overgår den økonomiske evne innen laget. En leder må være på vakt, så at all trening og alle øvinger foregår på en forsvarlig måte. (Dette vil jeg komme litt inn på under noen ord om instruksjon.)

En idrettsleder skal føle ansvaret. «Forsiktighet» må være hans valgspråk til de unge, som ofte ikke ofrer grenser og yteevner de nødvendige tanker. Han skal lede gjennom grunnleggende og byggende år. Kan han sine ting, vil nok lederen vite at skal han vente de beste frukter av sin gjerning, må arbeidet legges an på langt sikt. Han — eller hun — må ha evnen til å holde disiplin. En skal her huske på at de fleste sjelelig sunne barn liker at en leder opptrer bestemt, når stoff og øvinger behandles. Ungdommen krever at lederen er rettferdig og upartisk. Når det gjelder måten å holde disiplinen på, kan det være godt å merke seg: Den kraft og varme den gode leder forstår å legge i sin gjerning, den selvbeherskelse, takt og godhet han legger for dagen i forholdet til sine unge venner, har langt større innflytelse enn alle strenge regler og formaninger. Å være leder for en ungdomsavdeling innen et idrettslag er menneskelig sett ingen lett oppgave. Den er ansvarsfull, krever tålmodighet, og den krever både tid og arbeid. Men et lyssende men er der. For den rette er heller ikke noe arbeid mer takknemlig og gledefullt enn å kunne virke blant entusiastisk, god og glad ungdom.

«Norsk Idrett».

A-lagets varierende innsats.

Klubbens A-lag har i år hatt en meget ujevn sesong. Hvor grunnen eller feilen ligger bør klubbens ledelse finne og forsøke å rette på dette forhold. Vi som så A-laget mot Sarpsborg i 1. runde i Norgesmesterskapet og som har fulgt med laget senere i sesongen spør oss selv om det er samme laget. Mot Sarpsborg kunne guttene med litt hell vunnet og når vi vet at Sarpsborg er et av Norges topplag forstår vi alle hvor god innsatsen til vår klubb var i 1. runde. Men senere i sesongen har guttene skuffet stort. De tre første divisjonskamper begynte meget godt for vårt lag, idet vi seiret stort både over Strømsgodset og Berger, men måtte nøye oss med 3—1-seier over Nordre Sande. Et resultat som forsåvidt ikke var dårlig tar vi Nordre Sandes innsats mot de øvrige klubber i kretsen i betraktnsing. Men etter disse tre seire kom skuffelsene. Tap for Glassverket, Sparta og Assiden!

I den siste seriekamp mot Toftekjente vi glimtvis Skiod-guttene igjen. Resultatet 2—2 kan vi vel si var ganske bra. Kampen ble spilt på gressbanen i Drammen og vi burde ha vunnet, men på bakgrunn av de tre siste seriekamper forlangte ingen det.

Nå spør mange om det bare er spillemateriellet som svikter eller om det også er andre feiler. For eks. er treningen lagt riktig an og er lagoppstillingen den riktige?

Dessverre ble det i et par kamper forsøkt å sette våre beste forvarsspillere opp i løperrekken. Et eksperiment som vi håper ikke blir gjentatt. Og den som har sett laget de siste kamper har også lagt merke til at både i start på ballen og tacklinger har våre gutter spilt statistens rolle. Dette er viktige faktorer for et hvilket som helst fotballag, ja så viktig at ledelsen bør være oppmerksom på det — og få guttene til å trenе i dette. — Et gammelt ord sier at etter regn kommer sol. La oss håpe det samme for vår klubb. **Bj. H.**

Vet du at:

- Hederlighet er idrettsmannens største dyd!
- Selvdisiplin er plikt for enhver idrettsmann!
- Uten ærlig spill mislikter vi alle støvner!
- Bare den ridderlige ånd kan skape virkelig moralsk verd i idretten!

AKTUELL OG SAKLIG

Fremtiden

Sport

Litt om:

Skiolds eldste medlem,

EIVIND NIELSEN

I siste nummer av Skiod-Avisen lovet jeg å komme med en nærmere presentasjon av et av Skiods eldste medlemmer, Eivind Nielsen. Når vi unntar vårt eneste æresmedlem, Oscar Simensen, er Eivind Nielsen sammen med vår nærværende formann, Alf Jansen, de eldste medlemmer klubben har.

En av grunnene til denne presentasjonen er at jeg flere ganger er blitt spurta hvem Eivind Nielsen har vært når han har kommet inn i garderoben når Skiod spilte i Oslo. Vedkommende har alltid fått det samme svar at «han er en tidligere aktiv spiller i klubben og han står fremdeles som medlem tross han har vært borte fra Drammen i en lang årekke».

Første gang Skiod entret fotballbanen bak Parken var i 1914. Laget vakte oppsikt blant de få tilskuere på grunn av sine vakre røde og hvite drakter. Første mann i rekken var Eivind, da han var lagets kaptein.

— Hvordan kom du inn i Skiod? spurte jeg ham engang.

— Det tror jeg var høsten 1913, svarer han. Det var endel aktive fotballspillere i et par guttekubber — Lyn og Djerv — som var innkalt til å møte i Avholdskafeen i Torvgaten. Her var bl. a. Olaf Simensen til stede og det ble vedtatt at Bragerøens Ballklubb skulle forandre navn til Skiod. Lyn, som Eivind var medlem av, fikk de fleste spillere på A-laget og han ble valgt til kaptein.

De 11 Skiodguttene som spilte den første kamp var: Finn Erikssen, Erling Christiansen, Olaf Hansen, Nils Hansen, Hans Johansen, Alf Jansen, Arthur Andersen Mile, Lorentz Andresen, Eivind Nielsen, Torgeir Helgerud og Olaf Skar. Laget er fra mål til venstre.

Undertegnede, som var en av de få tilskuere, ble fra denne første kamp (som visstnok var mot Ørn B) interessert i klubben og jeg fikk også den ærefulle jobb å hente selters til lagene! En av dem man la merke til den gang var centerløperen, Eivind Nielsen. Han kunne nemlig den vanskelig kunst å skyte, og ved siden av dette måtte vi minstre årlige beundre hans store overskudd av energi. Denne energi beholdt han helt til sin siste kamp for Skiod. Enkelte mente at det var for meget fritt i Eivind, men selv forsøkte han å forklare alle på laget at skulle de spille fotball så måtte de også gå

fullt inn for sporten. Hadde Eivind en sjans til å oppnå et mål satte han alt inn. I finalemotet om kretsmeisterskapet i kl. B i Mjøndalen i 1915, hvor som kjent Skiod seiret 2—0, scoret han et mål som han selv ikke så gikk inn i nett-

Eivind Nielsen

maskene, da han ble tacklet i skuddøyeblikket og måtte få en ekstra behandling før han kom til hesten igjen. Det kunne fortelles mange både morsomme og alvorlige historier om hans store pågangsmot og energi på fotballbanen. Sely brukte Eivind dette uttrykket: «Det er ingen som syns synd på meg når jeg spiller, og hvorfor skal jeg spare mine mot-

standere?» Han mente den gang det samme som han mener i dag, at skal vi spille fotball må vi gå inn for hver enkelt kamp, men når kampen er ferdig skal vi ikke bære nag til våre motstandere, enten vi har tapt eller seiret.

Eivind representerte vår klubb både på Drammens bylag og på kretslaget, så det beviser at hans innsats for fotballen i Skiod ikke har vært av den dårligste kvalitet.

For en tid siden besøkte jeg Eivind i Oslo. Det første han spurte om var hvordan det gikk med fotballen innen Skiod. Det var to skuffede Skiodgutter som diskuterte hva der skulle gjøres for å få guttene til å forstå at det må være alvor i leken skal det bringe resultater. Eivind kom med mange gode forslag og jeg tror nesten han hadde lyst til å forsøke seg som leder av et av våre fotballhold. Særlig hadde han stor interesse for de yngre, da han mente at disse må få den rette og riktige forståelse av det store spillet. Han mente at mange av de som spiller i dag på et eller annet hold ikke er med i spillet når ballen er utenom deres egen rekkevidde. F. eks. nevnte han at det er sjeldent å se en spiller beholde ballen i den hensikt å trekke en motspiller på seg. Dette med å plasere seg i lukene for å motta ballen «det har vi lært», sa han, men hva ser vi i dag!

Under den lange samtale og diskusjon vi hadde sammen, kom Eivind med mange «gullkorn» og det er ikke tvil om at Skiod har lidt et følelig tap ved at han har vendt ryggen til sin fødeby Drammen, selv om han ikke har vendt ryggen til sin kjære forening, Skiod og Ballklubben Skiod.

Bildet på denne side viser hvordan Eivind så ut på sin 50 års dag. Som vi eldre ser er han den samme gutten som den gang han spilte fotball i Skiod fra 1914—1926. Vi sender deg, Eivind, en liten hilsen fra Drammen og vi ønsker å se deg blant gamle og nye Skiodgutter på våre generalforsamlinger. Du skal bli underrettet før møteene, så du slipper den ergrelse som du så mangen gang har hatt at du har fått beskjeden om generalforsamlingen etter de har vært holdt!

Vel møtt til høstens generalforsamling.

Bj. H.

DRAMMENS-*Is*

— den selvfølgelige dessert

Telefon 2556

Med landslaget til Sagaøya.

For de fleste av oss nordmenn står kanskje Island som et land belagt med snø og is, med en barsk og har natur. Her tar vi imidlertid feil, vil de si som har lest litt islandsk historie, og mange har sikkert pløyet gjennom Snorre Sturlasons «Heimskringla» og lært litt om det folk som er bunnet til Norge med blodets bånd. Det var jo de norske høvdinger — Ingolf Arnason i 874 — som først bosatte seg på Island.

Islands folk er et klokt og besindig folk, de kan sin historie, og få folk har slike historiske minner å se tilbake på. Islands nyere historie viser oss at landet har fulgt med i utviklingen slik at det i dag er et helt moderne samfunn.

Landslaget startet fra Gardermoen i det islandske fly «Hekla» med 34 mann ombord kl. 14.30 den 22. juli, og turen gikk over Bergen — Sjetlandsøene — Færøyene i strålende solskinn i 2–3000 m. høyde, og vi landet i Reykjavik kl. 20.15, hvor en stor mottagelseskomité var møtt fram.

Neste dag startet vi i biler til de varme kilder. Et enestående anlegg oppunder fjellene til 30 mill. kroner. Anlegget var satt i verk av islandske ingeniører, og var noe av et vidunder. Her ble det varme vann som kom opp fra jorden, samlet. Det holdt 86 graders varme, og ble ledet fra verket i store stålører, godt isolert med betong, 17 km. ned til Reykjavik by, og på veien ned tapte vannet seg bare 4 gr. Hele byen ble forsynt med varmt vann, likesom det ble benyttet til oppvarming. Vi besøkte også private gartnerier, som hadde sine egne varme kilder med anlegg. Her ble dyrket vindruer, tomater og blomster i tusenvis.

Vår første kamp spiltes den 24. juli mot det islandske landslaget. Kampen spiltes så sent som kl. 1/29 om kvelden. Resultat som kjent 4–2 for oss.

Island hadde hatt såvel svenske som engelske trenere, og lå ikke svært langt etter oss. Men de manglet gressbaner.

Islands samlede befolkning er i dag på ca. 130–140,000, og Reykjavik by på 54,000 mennesker. Byen har moderne gater, flotte forretninger, universitet, 7 kinoer m. v.

Det var imidlertid rene innflasjonen i landet. Alt var fantastisk dyrt. Under krigen hadde amerikanere og engelskmenn i et antall av ca. 200,000 formelig

for Skiodl-avisen av
CHARLES STAHL

oversvømmet landet. Utvidet gatene til dobbelt bredde, bygget hus, brakker, flyplasser, fotballbaner og brukta mange penger. Resultatet var at folk fra landet strømmet til byen og tok arbeide for svimlende betaling. Nå hadde hver 10. mann bil, men ikke garasje, bilene sto ute i gatene om natten.

En alminnelig arbeidsmann tjente ca. 30,000 kr. om året, men så var også husleien for 3 små rom ca. 1000–1200 kr. om måneden. Og dyrt å leve, når et brød koster kr. 2.50. Entréprisen til våre kamper var 15 kr. på ståplass og 20–25 kr. på sitteplass.

Vi besøkte kirkegården og bekranset statuen over våre falne landsmenn. Det var flyvere, sjømenn og andre som hadde satt livet til i kampen. Fotballpresidenten Dahl tolket våre følelser i vakre ord og mintes Nordahl Griegs vers.

Videre ble NFF's styre innbudt til den islandske ministerpresident Bjørnson, som bodde på en halvøy utenfor Reykjavik, «Bessastadier». Her var også den norske Snorrenemnda. Det var en opplevelse å se dette hjem, og Bjørnson innledet med: «Er dette de flyvende fotballspillere?»

Neste dags morgen kl. 7 dro vi i biler sammen med Snorrenemnda for å bese vulkanen «Hekla», som akkurat nå var i utbrudd. Vi kjørte temmelig nær «Hekla», som vi så i voldsomt utbrudd, hvor røykmassene veltet ut av krateret og damp og røyk gikk høyt tilværs, likesom rødglopende lava veltet utover fjellsidene.

I det dalføre hvor vi stoppet opp, hadde det for årtier siden vært 20 fruktbare bondegårde som alle var helt utslettet.

Arkeologer, geologer, professorer og

forstmenn ledsaget oss og ga historiske oversikter over alt.

For naturelskeren har Island sin egen sjarme. Farger og former i uendelige variasjoner, fredelige, grønnklede dalfører og brusende elver og vannfall, snøklede gletchere og kokende geysere. Et paradis for lystfiskere, fugleelikere, botanikere og geologer.

Vi var videre Reykjavik bys gjester på en tur til Thingvellir. Her var det gamle historiske tingstedet — det eldste i verden — hvor landets høvdinger samles på «Lovbjerget», og hvor loven ble lest opp 1 gang årlig. Vår cicerone og vert var byens stadsfysikus, dr. Jon Sigurdson, som ga en historisk oversikt over tingstedet. Her var fjellene klovet tvers over i en lengde av 6 km. med steile klippeblokker på begge sider, som dannet de underligste formasjoner. Vi hadde alle følelsen av å stå på historisk grunn.

Vår annen kamp på Island var mot islandsmesteren Fram. Laget var imidlertid for svakt til å yte nevneverdig motstand. Det ble oppvisning fra vår side.

Vi avla også den norske minister Andersen-Ryst en visitt, hvor det ble fotballprat, men var ministeren skuffet over at det ikke var noen med fra hans by, Alesund.

Vår 3de og siste kamp spiltes mot Reykjavik bylag — eller omrent det samme lag vi spilte mot i første kamp. At resultatet ble 1–1 må tilskrives at våre gutter jo hadde gått rundt i 8 dager, stadig fullproppet av mat og lite trening.

Etter en flott avslutningsfest, hvor hver mann ble overrakt «Heimskringla» med navn i gullbokstaver samt 1 par mansjettknapper med Island utenpå, bar det hjemover med det samme flyet. En strålende tur i 3000 m. høyde. Uforglemmelige minner for alle.

C. S.

Drammens Rørleggerforretning ^{A/s}

Tel efoner
Bokholderi 3551
Lager og eksp. 3561
Rørleggervakt 1972

Tollbodgaten 5
Autorisert Rørleggerforretning
Rørhandel En gros En detail

FRUKT

i den daglige kost.

Hvilken rolle spiller frukten i den daglige kost? Hjelper den til å fornye muskelvevet? Nei, det er ikke på det område det har betydning, for det har et meget minimalt innhold av eggehvitestoffer, så bare av den grunn kan det sies at den ikke er bestemt til å spille noen rolle av betydning for musklene.

Frukten har derfor sin plass først og fremst blant de beskyttende fødemidler, d. v. s. de fødemidler som i kraft av sin vitamin- og mineralsaltinnhold er med til å forebygge de forskjellige mangelsykdommer. For mange fruktters vedkommende gjelder det at de ved siden av har et ganske stort innhold av sukker og derfor energi og varme. Fruksyrene har en gagnlig innvirkning på organismen, og de må også betraktes som næringsstoffer, da de forbrenner kroppen under utvikling av varme og energi.

Frukt er lett fordøyelig og opptas hurtig av blodet. Sukkeret i de forskjellige frukter er nesten det eneste av menneskets næringsmidler som kan gå over i blodet så å si uten fordøyelse. Fruksyrene understøtter fordøyelsen, idet de stimulerer mavesaftavsondringen. — Frukt fremmer appetitten. På grunn av det store vanninnhold, de oppløste mineralsalter, grovt trevestoff og de små frøkjerner er fruktene i allminnelighet lett avførende.

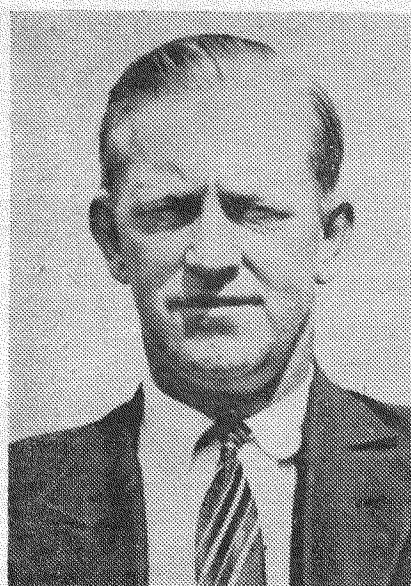
Mange frukter som plommer, stikkelsbær og rips er surere når de er kokt enn når de er rå; det rørsukker som er tilsatt, forandrer ikke fruksyrenes karakter, men naturligvis smaken.

Skjønt frukt er et overmåte godt næringsmiddel, vil det neppe være klokt å leve ute lukkende av det i lengere tid. Den daglige kost bør foruten frukt bestå av næringsmidler som brød, grøt, grønnsaker, retter av nøtter o.s.v.

Dr. H.

FYLL
ER IKKE
FEST!

VI PRESENTERER:

Alf Helgesen,

som i sommer ble ansatt som sekretær i Drammen komm. idrettskomité.

Måter å ødelegge en forening på.

1. Kom ikke til møtene.
2. Hvis du kommer så kom for sent.
3. Hvis været ikke passer så tenk ikke på å komme.
4. Hvis du deltar i et møte så forsøk å finne feil ved ledelsen og de andre medlemmers arbeid.
5. Påta deg aldri noen oppgave, det er mye lettere å kritisere det de andre gjør enn å gjøre noe selv.
6. Føl deg såret hvis du ikke blir valgt inn i en komité, og om du blir anmodet om å være med så ta ikke del i komitémøtene.
7. Hvis komitéens formann ber deg om å si din mening i en viktig sak så svar at du ikke har noe å si i den anledning, men snakk med alle etter møtet om hvordan saken burde vært ordnet.
8. Bry deg ikke om å skaffe foreningen nye medlemmer, overlat det til de andre.

KOM IGJEN – OLD BOYS!

Vi hadde her i Skiodl-avisen en 2–3 artikler som gikk under benevnelsen «Gamle minner». Eldre medlemmer skrev og fortalte om dengang de var med. Disse artikler vakte berettiget oppsikt og ble lest med stor interesse av så vel yngre som eldre.

Nå er det lenge siden vi har mottatt inserater til den serie, dessverre, og vi retter derfor en oppfordring til alle eldre medlemmer at de setter seg ned og skriver «Gamle minner», — samtidig som vi gjengir et utdrag av Skiodl-avisens første lederartikkel:

«Og for at avisens skal hevde seg likeså godt som klubben alltid har gjort, vil intet arbeid bli spart for at den skal være et aktuelt, morsomt og underholdende bindledd — kort sagt en god avis.

Men for at dette skal oppnås i fullt monn, må vi henstille til hvert enkelt medlem at han yter sitt. — Vi vil som før løfte i flokk.

Det skulle ikke være langt mellom de gode sportshistorier i en så stor klubb som vår, og morsomme opplevelser fra idrettens verden har vi alle vært med på. — Kom med dem.»

R ed.

Dagens smil.

En forening i Trangvik hadde forleden jubileum som ble feiret med en storstilt fest i ungdomslokalet, hvor det bl. a. var konsert. Stemningen var på det høyeste da formannen til slutt trådte fram på podiet og sa: Som siste nummer på programmet vil Hans Oppihaugens hornorkester spille en festmarsj, komponert av vår kjære sekretær. Deretter vil ungdomslokalet bli lukket en måned på grunn av reparasjon.

Besøk vår sportsavdeling

Karals Lyches Co.

Hvor stor plass inntar idretten i ditt daglige liv?

Fra Frogns medlemsblad har vi hentet nedenstående tankevekende epistel. Artiklen er skrevet av en aktiv idrettsmann, og vil nok ha litt å si til både den ene og den andre også innen Skjold.

Den helsemessige side av idretten, såvel legemlig som sjælelig, skal jeg ikke komme inn på her. Faktum er imidlertid at idrettens berettigelse som helsefaktor mer og mer går opp for folk. Mosjonsidretten anerkjenner alle, men konkurranseidretten møter nok en del motstand.

Når vi imidlertid tenker på at det ikke er stort mer enn 50 år siden den almene idrett ble gjenfødt, så er det ikke til å undres over at den med sin mer og mer rivende utvikling, kan føre til forhold som vekker motstand. I mange hjem er den blitt gjenstand for atskillig diskusjon og har kanskje skapt litt misstemning. Den er blitt en urostifter. Dette kan skyldes to ting. For det første at konkurranseidretten for den passive danner et nytt og uvant puls i den daglige rytme, og for det annet at den aktive overdriver. Han blir beskyldt for å være sportsidiot, og kanskje med rette.

Hvor skal en så trekke grensen mellom en aktiv idrettsmann og sportsidiot?

Dette spørsmål tror jeg mangen idrettsmann har stilt seg selv, men har han funnet noen løsning på problemet? Det er ikke noe lett spørsmål å svare på — for de to begreper kan for mange synes så infiltret i hverandre, at de går i ett. Men en grense er det. Alle føler det rent instinktivt.

La oss derfor begynne nederst ved idrettens utspring og forsøke å analysere idretten. En ting er da klart: Mosjonsidrett er en ting — navnet innebærer en rolig, jevn idrettsutøving som faller harmonisk inn i bevisstheten som et nødvendig ledd i ens øvrige gjøremål. Konkurranseidretten er en annen ting — den bryter skarpt av fra den vei mosjonsidretten fører, og navnet dekker et vell av kraftutfoldelse, livsglede, innsatsvilje — alt sammen krydret av den understrøm alle friske mennesker er i besittelse av — lekglede.

Den sistnevnte form for idrett er i dag den dominerende, i hvert fall i publikums øyne, og det sier seg selv at den ved sine spenningsmomenter er gjenstand for utbredt diskusjon og vies stor oppmerksomhet offentlig. —

Nettopp dette med spenning og stor publikumstilslutning kan for mange føre galt avsted. Tankene koncentrerer seg bare om ens egen idrettsprestasjoner og rekordforbedringer. Alt annet blir annenrangs. Idretten tar overhånd. Her ligger farene ved konkurranseidretten.

Hvordan skal en så unngå å komme i denne fare?

Den kjente idrettsmann, pastor Sverre Eika, berørte spørsmålet i en artikkel i dagspressen nylig. Han nevner at idretten står som en livsverdi mellom mange andre livsverdier. Og han nevner som andre livsverdier bl. a. hjem og arbeid. Han gir oss her en nøkkelt til å analysere vår tilværelse ved å dele den inn i livsverdier, slik at vi får bedre oversikt og kan plasere idretten på den plass den tilhører. Hvilken rang en gir de forskjellige verdier blir selvfølgelig temmelig varierende for de forskjellige mennesker, men ethvert ansvarlig menneske vil vel sette hjem og arbeid først. Dette er de to sentrale livsverdier. Så kommer de andre verdier vi deler vår interesse for og som vi velger til å utfylle vår tilværelse med, som allslags idrett, musikk, sang, for å nevne noen. Kort sagt: hobbier. Saken er da klar. Idretten kommer hverken som nr. 1 eller 2, men i høyden som nr. 3 i denne rangstige. For de fleste aktive idrettsmenn kommer den nok inn som nr. 3. Med den skarpe konkurranse vi har i dag, vil idretten, hvis en vil hevde seg resultatmessig, kreve så megen kraft og oppmerksomhet at den ikke gir rom for noen annen hobby foran seg.

Det gjelder således for den aktive at han passer på at idretten ikke sniker til seg en høyere rang enn det jeg foran har forsøkt å gi et bilde av. Så lenge dette overholdes, kan en trygt si seg fri for å være sportsidiot. Sin fritid bruker en som en lyster.

Skal en imidlertid ha full glede av å drive med konkurranseidrett, må en sette alle disponible resur-

Splinten i øyet.

Det er en kjent sak at ingen av idrettens mange forskjellige grener er i stand til å opphisse gemyttene i den grad som fotball.

Hva det nå kan komme av, fra det øyeblikk dommerens fløyte går og der gulé kule settes i bevegelse, oppgir tilskuerne sin individualitet og lar seg med et vellystig gys smelte inn i den store masse. I de 90 minutter kampeforegår, lar individet seg deretter fullstendig beherske av massens følelse og reaksjoner. Enhver objektiv tankevirksomhet er bannlyst, all vår hige går ut på dette ene — at laget vår skal få mål, likegyldig på hvilken måte.

A, hvor godt kjänner vi ikke denn vidunderlige og udefinerte følelse vi beherskes av i det øyeblikk ballei synger i motstanderenes nett. Tid og sted oppheves, hjertet stanser, syns inntrykket tar ikke lenger omveien on hjernen, men forplanter seg som refleksbevegelser ned gjennom hele nervesystemet, og uten vårt vitende stiger fra strupen dette uartikulerte vræl som bare betyr én ting — mål.

Ja, det er herlig slik en gang imellom å kunne gi seg følelsene i vold. Det gi utlösning for noen av de mest opprinnelige menneskelige følelser og instinkter. I massen blir hver mann stor, den grå hverdags ydmykelser er glemt, vi ei selv en av de store gutta som på plasset slår motstanderen sørder og sammen.

Men denne fullstendige hengivelse til massen har også sine skyggssider. Denne fanatiske higen etter mål, fører med seg at vi glemmer å nyte selve banespillet, selv om det jo tross alt er her den virkelige idrett vises.

Typisk er det således, at mens de mest opplagte flakse- og rotemål utlöser kaskader av applaus, ser de fleste med likegyldighet på de prestasjoner som individuelt og lagmessig presteres ute på banen.

ser inn. Sovende kommer en ikke til noe. En deltar jo med det forsett å vinne, og da nyter det ikke med halv innsats. Fremgang er avhengig av innsats, stadig innsats. Hovedtingen er å ruste seg, slik at en i enhver situasjon kan sette inn alt en har av kunnskap, kraft og vilje.

La derfor det gamle gode ordet være din ledsager du som vil være med og ha glede av din konkurranseidrett — enten det gjelder hjem, arbeid eller idrett: «Hva du gjør, gjør fullt og helt, ikke stykkevis og delt».

Øv regelmessig og med alvor. Da kommer fremgangen av seg selv.

Bjørn Magelie.

Drammens Turistbil A.s

Kortere og lengre
turer anbefales.

Telefon 4464

Særlig er naturligvis dette tilfelle når det er motparten som spiller det store spillet. Ja, da er vi faktisk irritert over at de forsøker å nekte våre gutter å få mål, og med passende mellomrom finner vi derfor grunn til å uttrykke vårt mishag med denne lumpne taktikk. Vi er alle skjønt enige om at motparten er noen usympatiske banditter, som bruker alle lovlige og ulovlige midler for å nekte oss vår soleklare rett til mål.

Våre gutter driver selvfølgelig ikke ned den slags fanteri, de spiller ren og sympatisk fotball. Om de likevel en eller annen gang går litt hardt på, så har de andre godt av det.

Når vi så en tid har latt vårt mishag gå ut over motparten kommer turen til den ulykkelige dommer som alltid holder med motparten. Hadde vi lømt kampen, skulle vårt lag hatt minst et dusin straffespark. Det er en skandale at noe slikt skal være dommer.

Hender det en gang iblant, at dommeren overser forsyndelser begått av våre gutter, ja, da smiler vi lunt i skjegget og sier, at det har de andre godt av, og for øvrig var det helt riktig av dommeren ikke å se forseelsen.

Ja, slik er følelsen under kampen. Vi befinner oss i trance og våkner først når flyøyten går for full tid.

Men så skulle vel den henlagte objektivitet komme til heder og verdighet igjen, skulle en tro? Nå skulle vel tiden være inne til ganske nøkternt å diskutere det som virkelig hadde foregått på banen, og gjøre hver mann rett og skjell?

Dessverre viser det seg imidlertid svært ofte, at subjektiviteten stikker så dypt, at det er umulig å få noen objektiv diskusjon i stand. De fleste har bitt seg merke i motstanderens forseelser og fullstendig oversett eller glemt det som måtte ha forekommet av feil fra egen side.

Så lenge disse diskusjoner foregår mann og mann imellom, gjør vel dette ikke noen skade, men når avisenes fotballreferenter også oppgir sin objektivitet til fordel for sitt favorittlag, er det på tide å rope et varsko. Slik reportasje er bare egnet til å skape vondt blod mellom klubben og legge hindringer i veien for det gode samarbeidet.

La oss for framtiden slippe å lese at våre motstandere spilte hardt og usympatisk, fordi guttene gikk inn for kampen for fulle mugger. La oss i referatene gi motstanderne den honnør de som oftest må savne under kampen, i særdeleshet når det gjelder utenbyslag.

La oss også påtale usympatisk spill av våre egne, og gi den gode dommers, selv om vi taper kampen.

La oss i det hele forst og fremst kritisere oss selv. Da står vi på tryggere grunn når vi påtaler splinten i andres øyne.

Se Norges blomsterdal . . .

Skjold-avisens feriebrev.

Hr. redaktør!

For å trette leserne, skal jeg forsøke i korte trekk å fortelle om en 5 dagers fjelltur i ferien, hvor alt som het fotball og fotballprat ble koblet ut. Dessverre var min erfaring om en slik tur på ca. 100 mil svært liten.

5 dager er ihvertfall for lite skal man få med seg mesteparten av de naturherigheter og severdigheter som gammel mor Norge har å by sine sønner og døtre.

Turen ble risset opp på K. N. A.s veikart på 5 min., helt tilfeldig, og en kollega og jeg startet fra Drammen kl. 7 en fredag morgen. Første etappe var Lærdalsøra i Sogn, 30 mil. Passerte Krøderen kl. 9 og ankom Gol kl. 12. Spiste middag der, og fortsatte inn Hemsedal. På adv. Heslas hytte ved Bjøberg rastet vi og spiste, tross middag tidligere, alle tiders måltid med fersk fjellørret stekt i godt smør. Skal si det smakte.

Startet så fra Bjøberg kl. 19 og kom til Lærdalsøra kl. 21, etter en tur som en seint glemmer. Strålende sol, å for en natur. Veien, som for en stor del var hugget inn i fjellet, snodde seg i buktinger nedover mot Sognefjorden. Fosser rett under og over steg fjellet flere hundre meter rett opp. Fargeprakten skal jeg ikke forsøke å beskrive. Den må sees. Morsomt var det å se den gamle postveien over fjellet. Huttetu for et slit for dyr og mennesker som i de dage var henvist til å bruke den. Fordringene var iallfall ikke store.

På Lærdalsøra overnattet vi på «Værvarslingsstasjonen». Der hadde det regnet så skredderen som passet beholderen for regnvann, fortalte han hadde tømt den 2 ganger på et halvt døgn. Om morgenens tok vi da båt over til Falkanger i Sognefjorden. Dessverre var været litt disig, så vi hadde ikke det utbytte av turen som vi hadde gledd oss til.

Pussig var det å se på flere steder løpestrenger rett opp fjellsiden for frakt av varer.

Fra Falkanger kjørte vi så over til

Sogndalsfjord, en by på vel Svelviks størrelse, ferjet over et sund og fortsatte, forresten i et ufsyelig regnvær, 6½ mil inn Lysterfjorden til Skjolden, hvor vi overnattet.

Søndag skulle vi så over fjellet til Gudbrandsdalen.

Etter en god frokost på hotellet, startet vi så i strålende sol, og krabbet så på gear 1500 m. opp forbi Turtagrø Hotell og videre innover. Passerte Fanaråken i strålende sol, men Galdhøpiggen var dessverre gjemt bak et tåkedekke. Vi rastet litt på Fantesteinshytta, hvor vi fikk god, varm kaffe med biteti, av 2 «venefjellblomster». Morsomt var det å se danskene, som forresten var i majoritet på turen, kaste snøball i juli måned i Jotunheimen. Danskene ja. Alle som en hilste og vinket ved forbikjøring, og de som vi kom i kontakt med, var mer enn imponert over naturen.

Kjørte så ved Bøverdalen til Lom, hvor vi spiste middag, og fortsatte i regnvær til Otta i Gudbrandsdalen, hvor det var meningen å overnatte; men dessverre, alt opptatt. Hadde forresten en sjanse, men var uheldig å nevnte hotelleieren for vert istedenfor «direktør». Fortsatte til Kvam, hvor vi fikk værelse.

Fra Kvam kjørte vi så i strålende vær ned Gudbrandsdalen, forbi Vinstra, Ringebu, Fåvang, Fåberg til Lillehammer. Der besøkte vi Maihaugen — de «Sandviske samlinger». Dessverre, tiden var knapp, så det ble litt overfladisk. Det kreves minst hele dagen skal man ha utbytte av det.

Fylte bensin og olje, vasket og smurte, og reiste fra Lillehammer kl. 5, over Mjøsa, den lange bru, ned til Gjøvik, og over til Eina, hvor vi overnattet.

Neste dag, tirsdag, fortsatte vi over Høykorset til Jevnaker, hvor vi var så heldig å få bese Hadelands Glassverk. En times omvisning i fabrikken var veldig interessant.

Om resten av turen er det svært lite å fortelle. Vi var jo på kjente trakter, Hønefoss—Vikersund—Drammen.

Alt i alt en uforglemmelig tur.

Beklager de feriereisende som har redskap og anledning til å komme avgårde om sommeren, absolutt skal til utlandet. Mange av dem har kanskje ikke sett annet enn den by eller bygd de er oppvokset i. Vi har så store verdier, vi har et aktivum i vår natur som neppe noe annet land kan oppvise sammen til. Utlendingene, heldigvis, forstår og verdsetter det.

Til slutt sånn helt anpassat: Veiene. Bortsett fra stersteparten av nordre Buskerud kjørte vi så å si på stuengulv hele veien.

Severin.

Registrering av spillere.

Fra Fotballforbundets organ har vi klippet følgende artikkel:

Klubbmedlemmer.

Man kan være medlem bare av én klubb for så vidt rettigheter og forpliktelser innen forbundet angår.

Klubbene er forpliktet til å føre medlemsprotokoll. Opptagelse av medlemmer skjer skriftlig etter følgende regler: Enhver som søker opptagelse må opplyse om han på det tidspunkt er eller tidligere har vært medlem av klubb innen NFF og i tilfelle oppgi hvilken klubb han sist har representert, samt hvilke kamper han har deltatt i under den løpende sesong og i løpende serier. Har han ikke tidligere vært medlem av klubb innen NFF, regnes medlemskapet fra og med opptagelsesdagen.

Er han ved opptagelsen, eller har han tidligere vært medlem av en annen klubb innen NFF, innberetter den nye klubb opptagelsen til forbundsstyret ved å fylle ut forbundets skjema B. Forbundsstyret godkjener opptagelsen etter å ha undersøkt hos den gamle klubb om han har oppfylt sine forpliktelser.

Ingen kan opptas som medlem av en ny klubb før forpliktelsene er ordnet. Er forpliktelsene ved opptagelsen i den nye klubb oppfylt, regnes medlemskapet fra den dag (poststemplets datum) forbundsstyret blir underrettet om opptagelsen. Bringes forpliktelsene først senere i orden, regnes opptagelsen fra og med den dag forpliktelsene til den gamle klubb er oppfylt.

Er svar på forbundsstyrets responsel til den gamle klubb ikke innløpet innen 14 dager, ansees opptagelsesfordringene for oppfylt, og medlemskapet regnes fra og med den dagen forbundsstyret ble underrettet om opptagelsen.

Man må ha vært medlem av en klubb i minst 1 måned for å kunne representere denne. Har man tidligere vært medlem av en annen klubb innen forbundet, kreves dog 4 måneders medlemskap før man blir representasjonsberettiget for ny klubb, medmindre overgang finner sted i forbindelse med flytting.

Forbundsstyret kan dispensere fra bestemmelsene i dette avsnitt.

Arets oppmann, Reidar Borge, var som kjent leder i 36 da Skiodl gikk til 4. runde, og vi tror det har sin interesse å lese litt om kampen Skiodl hadde mot Viking, Stavanger, i 3. runde på Marienlyst. Selv om det ikke kan regnes for de gamleste fotballminner, så er de dog blant de hyggeligste. Det er Sportsmandens utsendte medarbeider som skriver.

Red.

For en som virkelig hadde tenkt seg muligheten av å se Viking i årets fi-

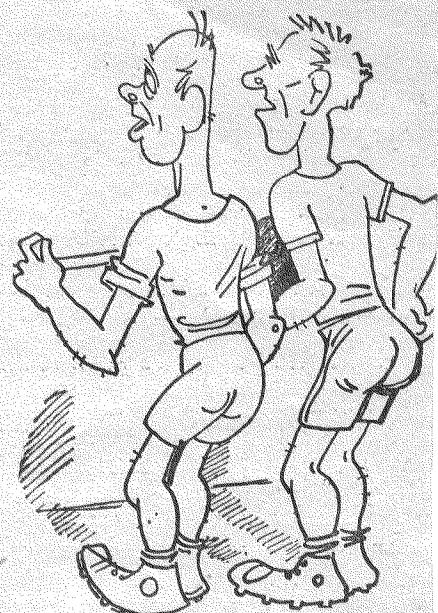
G A M L E

FOTBALL-MINNER

nale, ble kampen på Marienlyst i går forsiktig en skuffelse.

Trøsten er at seieren gikk den rette vei, og at dette med finaleplass for årets Vikinglag nærmest var en drøm som aldri ville blitt virkelighet, selv om det var blitt seier over Skiodl i går. Nederlaget, som var helt fortjent, idet Skiodl hadde minst like meget av spillet og bedre sjanser, har flere årsaker. Først og fremst naturligvis den gamle kjente at motstanderen ble helt undervurdert. Beviset herpå er at ledelsen lot laget reise til Drammen i buss. Det var en så hårreisende beslutning at den ikke kan forklares på annen måte enn at Skiodl allikevel skulle slåss, og da var det penger spart. Det ble dyre penger, ti det er vel ikke usannsynlig at nettopp denne stivheten etter bussturen var det som drepte spilleleden. Men slik kampen nå imidlertid utartet seg, var det som sagt rett og riktig at Skiodl vant.

Skiodls lag er et godt sammentømret lag som i denne kamp viste utmerket taktikk og tildeles også meget god teknikk. I mål har laget en erstatter for Harald Eriksen — en unggutt ved navn Elmer Johansen, som etter dagens prestasjoner går Eriksen en høy gang og vel så det. Han leverte en helt ypperlig kamp fra begynnelsen til slutt. Backparet Gunnar Gunnersen og Cally Tidemann dekket utmerket opp, og det var nok synd at sistnevntes nerver så totalt slo klink i hans prøvekamp på B-landslaget.

Halfrekken besto av tre slitere som var bedre i forsvar enn angrep. Vinghalfene Kaare Gjøslien og Olaf Johansen hadde spesiell ære av kampen. Førstnevnte satte Danielsen helt ut av spill, og sistnevnte kom ingenlunde dårligere fra kampens hovedoppgave — å nøytralisere Kvammen.

Løperrekken har et par farlige karene som i denne kamp leverte fremragende ting. Det gjelder kanskje spesialcenteren Basse Nøstdahl, hvis energiske og bevegelige spill ofte satte Vikings forsvar på hård prøve. Det var også han som slet seg opp på venstre og la over pasningen som ga y. h. Olai Nilsen sjansen til å score seiersmålet — 2,5 minutt ut i 1. ekstraomgang. — Kloss opptil kom indre venstre Trond Røste, som organiserte angrepene og var et effektivt bindeledd mellom Nøstdahl og lagets gode y. v. Nils Magnusen.

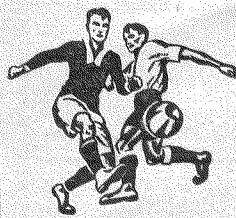
Det ble sagt i Drammen i går, at Skiodl dessidert er byens beste lag. Det beviste klubben også i og med seieren over Viking, og det spill som ga denne rekommenderende seier.

Thv. E. J.

Nar det gjelder

tobakk og sigaretter
går vi til

Konnerudgatens
Fruktforretning A.s
ARTHUR STRAND

Våre yngste

UNGDOMSLAGET har hittil levert en ganske god sesong og har mange pene seire å se tilbake på. I ungdomscupen som SIF holdt på Strømsgodsbansen vant først laget over arrangøren, men tapte for D.B.K. etter å ha ledet stort i points til det gjensto bare 6 minutter av kampen. Da «sprakk» laget totalt og D.B.K. tok ikke bare igjen forspranget, men greide også å score. I kretsserien har gutta stor sjanse til avdelingsmesterskap. Samtlige på laget er flinke til å trenne!

*

JUNIORLAGET er det laget i avdelingen som det har vært vanskeligst å få ordentlig drag på. Det har ikke manglet gutter, men de har, i forhold til sine motstandere, vært unge, d. v. s. de har nesten alle alderen neste sesong, og enhver vet hvor mye et år har å si. Men neste år?

*

GUTTELAGET har fått mange nye spillere, og gode er de. Gutta er kommet fra «Funkis», som nå har oppstått sin juniorgruppe, og de har spilt sammen i flere år. I en treningskamp mot Gullaugs gutter vant de hele 11 mot 2, og i sin første kretskamp mot Glassverket scoret de 12 mål og slapp inn bare ett.

*

SMAGUTTLAGET har også flere riktig flinke karer. I treningskamper mot Bragerøen og SIF vant de henholdsvis 1 og 4–0. De er påmeldt i serien som Drammens Ballklubb arrangerer, og hadde sin første kamp mot Drafn. Våre gutter tapte riktignok knepent 0–1, men det var ikke vanskelig å se at det er mye fotball i laget. Det er her som på guttelaget at mange har alderen neste år også, og da tror vi med sikkerhet vi tør si at de kommer til å gå en enda flottere sesong i møte.

*

Ungdoms- og junior-lagets Rjukantur.

Lørdag den 16. og søndag den 17. august gjestet ungdomslaget og juniorlaget Rjukan.

Vi var i alt 30 spillere med Wøllo og Ulleberg som ledere, som reiste fra Strømsø Torg kl. 13,30 i Turistselskapets flotte solskinnsbuss. Humøret var på topp fra starten av, og særlig var «Martin» i storform og i strålende «Woogie, woogie humør». Turen oppover forløp uten større uhell, bortsett

fra en liten kollisjon med en engelskmann. Men det gikk bra, og vi var framme kl. 17,45. Det viste seg at ungdomslaget skulle spille samme dag kl. 18,30, så sjåføren kjørte oss direkte til fotballbanen.

Om kampen er kort å si, at Rjukan vant målvælget og valgte å spille med solen i ryggen. De hadde også vinden med seg, så det ble de som presset og lagde 2 mål i 1. omgang. Men i 2. omg. kom vi til hektene, den lange kjøreturen får ta skylden for at vi spilte så dårlig i første. Vi hadde nå hele spil-

let og ikke mindre enn 4 baller havnet bak Rjukankeeperen.

Etter at vi hadde ligget på Ungdoms-herberget natten over, tok vi søndag morgen taubanen, og siden var vi på Fjellstua og besøk oss. Kl. 13 spiste vi middag. Det var kjøttrett, så gutta langet i seg. Derfra dro vi til fotballplassen igjen, hvor juniorlaget skulle spille kl. 15. Rjukanguttene var større, sterke og mer sammenspilt enn våre og vant de da også med hele 0–7.

Så var det å ta fatt på hjemturen, og den gikk ganske fort med sang og morro hele veien. Vi var i Drammen ved 19-tiden.

En morsom og hyggelig tur var til ende!

J. H.

Flammekastere i sportens tjeneste.

Den amerikanske armé råder over en stor del flammekastere, som de ikke lenger har bruk for. De amerikanske fotballklubber er i disse dager optatt med å få en del av disse for å bruke dem til sportens tjeneste. De sier at flammekasterne kan løse værproblemet. En behovet ikke lenger utsette en kamp om banen er ubrukelig på grunn av regn. Hvis en har et par flammekastere til rådighet, en tid, vil en ved hjelp av disse lett kunne tørke banen og få den i utmerket stand igjen.

ER DU MISFORNOYD

med ett eller annet angående avisens? Er det kanskje noe du vil rette på eller ha anderledes? Kom da til oss og vi skal da motte deg med åpne armer. Gode råd kan vi ikke få for mange av!

REDAKTØR:

ALF PAULSEN
Telefon 5072 (etter kl. 5).

FORRETNINGSFØRER:

PER WØLLO. Tlf. 1611.

STIL OG KVALITET

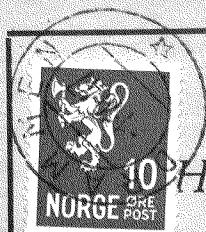
Vårt gamle slagord skal snart bli virkelighet igjen.

VEL MØTT IGJEN!

Gullorm Kjemprud

Ø. Storgt. 9

«har snittet»

Herr Otto Siegle
Sjukhusgata 20
Hør...

Hans Bardalen A/S

Jernvarer — Byggearvitikler — Kjøkkenutstyr

Kontor og lager: Tollbugt. 79, tlf. 4242
Butikk: Konnerudgårdt. 10, tlf. 5000

Jernvarer, kjøkkenutstyr, glass,
stentøy en detalj, kortevarer,
tekstil, frisørartikler en gros.

K. Killén's eiti.

E. Chr Knudsen.
Engene 3, Drammen.
Telefoner: Forretning 3865,
Lager 3728, Kontor 3628.

Marienlyst Sportsrestaurant

Telefon 4808

En fornuftig husmor
handler

i

FRUKTLAGERET A/S

Bjørn Ulleberg.

Telef. 4256. Ø. Torggt. 4.

Bragernes Farvehandel

Torvet

Telefon 2755 — 4058

DRAMMENS SKIFABRIK

SKOTØYMAGASINET

GARANTI

ALT I MALING

OG LAKK

BILLIGST I

Konnerudgårdens Farvehandel.

BIRGER HANSEN, TLF. 2161

Besøk

CENTRAL ..... HOTELL

Stedet hvor man hygger seg

Tannlege Rolf Stokke

Vestbanegården.

Telef. 1774.

Drammens Handelsbank

OPPRETTET 1898

Mottar innskudd til høyeste
forrentning og utfører for-
øvrig alle almindelige bank-
forretninger. — Inkasso.

Fremtiden

Oskar Berg

Taktekking

Drammen